

AFGØRELSE Nr. 194**af 17. december 2003****om en ensartet anvendelse af artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 i opholdslandet****(Teksten er relevant for EØS og for EF/CH-aftalen)**

(2004/327/EF)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, i henhold til hvilken Den Administrative Kommission har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til artikel 22, 25 og 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 om naturalydelser under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 27. juni 2003 vedtog Kommissionen et forslag til forordning ⁽²⁾ om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 ⁽³⁾, for så vidt angår harmonisering af rettigheder og forenkling af procedurer. Dette forslag til forordning har til formål at harmonisere rettighederne for alle kategorier af forsikrede således, at de har ret til alle de naturalydelser, som er medicinsk nødvendige under et ophold i en anden medlemsstat, under hensyntagen til ydelseernes art og opholdets varighed ⁽⁴⁾.
- (2) I henhold til Den Administrative Kommissionens afgørelse nr. 189, 190 og 191 ⁽⁵⁾, vil blanket E 111 blive afløst af det europæiske sygesikringskort fra den 1. juni 2004.
- (3) I henhold til artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 25, stk. 1, litra a), og artikel 31, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 21, 26 og 31 i forordning (EØF) nr. 574/72 som ændret ved Kommissionens forslag til forordning af 27. juni 2003 ⁽⁶⁾ har en forsikret person, på grundlag af det europæiske sygesikringskort eller lignende, ret til naturalydelser, som bliver medicinsk nødvendige under hensyntagen til ydelseernes art og opholdets varighed. Disse ydelser vil blive tilkendt i overensstemmelse med gældende bestemmelser i opholdsmedlemsstaten og i overensstemmelse med gældende priser eller ordninger i denne medlemsstat.
- (4) Institutionen på opholdsstedet har ret til refusion fra den kompetente institution af udgifterne til de naturalydelser, som er blevet tilkendt på grundlag af et europæisk sygesikringskort eller en gyldig blanket. Denne ret til refusion er fastsat i artikel 2 i afgørelse nr. 189.
- (5) I henhold til artikel 21, 26 og 31 i forordning (EØF) nr. 574/72 som ændret ved Kommissionens førnævnte forslag til forordning kan forsikrede, hvis helbredstilstand nødvendiggør naturalydelser under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat, henvende sig direkte til en behandler uden først at kontakte institutionen på opholdsstedet.
- (6) Det er derfor nødvendigt at præcisere anvendelsesområdet for artikel 22, stk. 1, litra a), artikel 25, stk. 1, litra a) og artikel 31, stk. 1, litra a), som ændret ved det ovenfor anførte forordningsforslag, for at sikre, at disse bestemmelser anvendes på en ensartet og afbalanceret måde af behandlerne. Disse præciseringer gælder ikke i situationer, hvor formålet med det midlertidige ophold er at modtage lægebehandling.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ KOM(2003) 378 endelig.

⁽³⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ Der blev opnået politisk enighed om dette forslag på Rådets møde den 20. oktober 2003.

⁽⁵⁾ EUT L 276 af 27.10.2003.

⁽⁶⁾ Se fodnote 2.

- (7) Kriterierne i artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 25, stk. 1, litra a) og artikel 31, stk. 1, litra a), som ændret ved Kommissionens forslag, kan ikke fortolkes således, at de udelukker kroniske eller allerede konstaterede sygdomme. Domstolen ⁽⁷⁾ har præciseret, at begrebet »fornøden behandling« ikke kan fortolkes således, at den kun finder anvendelse i tilfælde, hvor behandlingen har været nødvendig som følge af, at sygdommen pludseligt er opstået. Navnlig kan den omstændighed, at den behandling, der er fornøden som følge af udviklingen i den forsikredes helbredstilstand under dennes midlertidige ophold i en anden medlemsstat, eventuelt har sammenhæng med en eksisterende lidelse, som den forsikrede har kendskab til, såsom en kronisk sygdom, ikke bevirke, at betingelserne for at anvende disse bestemmelser anses for ikke at være opfyldt —

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 25, stk. 1, litra a) og artikel 31, stk. 1, litra a) omfatter naturalydelser, som bliver medicinsk nødvendige, og som bliver tilkendt en person, der opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat, for at forhindre, at pågældende ser sig nødsaget til at vende tilbage til den kompetente stat før planlagt for at få en efter hans helbredstilstand fornøden behandling.

Sådanne ydelser har til formål at gøre det muligt for den forsikrede at fortsætte sit ophold på forsvarlige sundhedsmæssige vilkår under hensyntagen til opholdets forventede varighed.

Den situation, hvor formålet med det midlertidige ophold er at modtage lægebehandling, er dog ikke omfattet af disse bestemmelser.

2. Ved vurderingen af, hvorvidt en naturalydelse opfylder betingelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 25, stk. 1, litra a) og artikel 31, stk. 1, litra a) skal der alene tages hensyn til medicinske faktorer, som påvirker den forsikrede under det midlertidige ophold, samt den forsikredes helbredstilstand og tidligere sygdomme.
3. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen, men finder først anvendelse med virkning fra den 1. juni 2004.

Giuseppe MICCIO

*Formand for Den Administrative
Kommission*

⁽⁷⁾ Dom af 25. februar 2003, sag C-326/00, IKA mod Ioannidis, Sml. 2003 I, s. 1703.